

Dessutom bör kostnaden för Statsverket alldeles icke behöfva blifva så stor, om här likasom i andra förhållanden antages såsom grundsats, att för en vara bör betalas hvad densamma är värd.

Om således den skjutsande af resanden erhöle full betalning för prestationens verkliga värde, och Staten endast der, hvarest i följd af särskilda lokala förhållanden, priset skulle blifva så högt, att trafiken derigenom blefve allt för mycket försvårad, med sin hjälp mellankomme; så skulle Statens bidrag ej behöfva blifva så stort. På grund af hvad jag sålunda anfört får jag värdsamt föreslå,

att Riksdagen ville till Kongl. Maj:t ingå med underdånig anhållan om vidtagande af åtgärder, ledande derhän, att gästgifveri-, håll- och reservskjutsen samt postskjutsen måtte från jordbruket skiljas och af Staten öfvertagas samt att Riksdagen måtte för ändamålet anslå nödiga medel.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 19 Januari 1867.

Olof Nilsson,
från Westerbottens län.

N:o 48.

Af Herr Rönnblad: Angående beviljande af anslag för aflönande af ytterligare tvänne lektorer vid läroverket i Luleå.

Af de sju på reallinien fullständiga läroverk, hvartill anslag vid 1856—1858 årens riksdag beviljades, qvarstå numera endast tvänne i deras dervid bestämde omfång, nämligen de i Luleå och Westervik. Alla öfriga hafva sedermera erhållit fullständighet äfven på humanistiska linien, antagligen derföre, att de förut ej motsvarat behofvet af fullständig elementarbildning för den ungdom, som vid läroverken sökt inträde. Detta skäl gäller, om möjligt, i ännu högre grad för Norrbottens län, det vidsträcktaste i riket, och det trängande behofvet af ett

på båda linierna fullständigt läroverk derstädes, har föranlåtit Luleå stadsfullmäktige att till Kongl. Maj:t ingå med underdånig ansökning derom. Då emellertid denna underdåniga ansökning, så vidt känt är, icke ännu föranledt till någon åtgärd, tillåter jag mig härmed vördsamt anhålla och föreslå,

att för läroverkets i Luleå bringande till fullständighet, äfven å den så kallade klassiska linien, lön för ytterligare tvänne lektorer måtte af Riksdagen anslås och i Riks-staten uppföras.

Jag kan icke bättre motivera det för handen varande behovet af läroverkets utvidgande, än derigenom att jag härmed bifogar:

1:o afskrift af stadsfullmäktiges åberopade underdåniga ansökning;

2:o afskrift af en underdånig ansökning i ämnet af Norrbottens läns landsting;

3:o ett till stadsfullmäktige i Luleå stäldt utlåtande af läroverkskollegiet, likaledes i afskrift;

4:o ett exemplar af inbjudningen till öfvervarande af årsexamen i läroverket förlidet år;

5:o katalog öfver skolans alumner höstterminen samma år; samt

6:o tvenne tabeller, den ena öfver antalet lärjungar vid Luleå skola från och med vårterminen 1858 till och med vårterminen förlidet år, och den andra öfver antalet lärjungar på klassiska linien vid högre elementarläroverken i riket år 1864.

Jag bör ej betvifla, att Riksdagen, efter tagen kännedom af hvad skolkollegiet, stadsfullmäktige och landstinget anført, skall inse och behjerta behovet och vigten för rikets mest aflägsna och vidsträcktaste län af ett på båda bildningslinierna fullständigt läroverk.

G. P. Rönnblad.

N:o 49.

Af Herr Rönnblad: Om anslag af allmänna medel för vägomläggningar inom Säbrå och Hörsjö socknar af Wester-Norrlands län.

Efter underdånig ansökning hos Kongl. Maj:t om erhållande af statsbidrag för omläggning af allmänna landsvägen emellan Helligums bro och Marks gästgifvaregård i Säbrå socken, samt mellan Nässland i samma socken och Weda